

ло-то си и спротивъ работж-тѣ си. А ако да речемъ съ броеве да опрѣдѣлимъ по колко да ъде чловѣкъ, то щемъ кажемъ, че на отрасъль чловѣкъ трѣбува на денъ по 120 грамма бѣлтачина, по 90 грамма масть и по 330 грамма нишеще, и че у тиа съставы азотеста-та или творческа-та храна иде спорядъ дыхателнѣ-тѣ както 1 камъ $3\frac{1}{2}$. У тѣхъ хранъ има вече доста органически частици, които трѣбуватъ на тѣло-то. А пакъ вода трѣбува чловѣку на денъ отъ 2700 до 2800 грамма. И така чловѣку на денъ трѣбува всичко вкупъ до $3\frac{1}{2}$ килограмма или около *двѣ оки и половина* ъдене, а то е посрѣдъ двадесетъй дѣлъ отъ тяжнинѣ-тѣ на тѣло-то. Между това колкото повече ся троши тѣло-то, толкова повече му трѣбува и да ся храни. Работникъ, който на чистъ въздухъ мръда и ся напина, потрошава много повече сила и частици отъ снагѣ-тѣ си, а не онъ, който кротува или на стола си работи мирно; затова на работникъ чловѣкъ трѣбува и повече храна.

4. По колко и каквѣ хранѣ трѣбува да ъде всякий, това гляда на възраста на чловѣка, на направлѣ-тѣ му и на климата. Изобщо доклѣ расте чловѣкъ иска и повече и подобрѣ да ся храни, нѣ да не ъде раздразнителнѣ хранѣ, защото доклѣ расте чловѣкъ, трѣбуватъ му да ся правятъ много повече нови частици отъ колкото стары погинѣтъ. Кога порасте чловѣкъ и узрѣе, тогава колкото нови частици ся правятъ, толкова и стары ся тросятъ; затова тогава храна-та трѣбува да ся докара наспротивъ работж-тѣ и живѣніе-то. На старостъ пакъ повече стары частици ся тросятъ отъ колкото нови ся правятъ; затова тогава щѣтъ трѣбуватъ легки, нѣчто хранителни и раздразнителни ъстія.